

Bondfallet

I Väster Våla i en liten där stuga är jag född. Far jobbade som stabläggare i Ängelbergs såg. Vi hade det nog ganska fattigt, men vi hade en snäll mor och far. Vi behövde aldrig lägga oss hungriga.

I kökssoffan låg vi tre syskon. Karin som var yngst låg i sängen hos mor och far.

Mamma bar vatten från en granngård. En gris brukade vi ha. Vi fick hämta en kruka med mjölk ibland från farmor och farfar i Blåsbo . Skummjölke köpte vi i en granngård.

När jag gick i trean flyttade vi till Spannebo. Det var långt bort tyckte vi då. Mycket snö att pulsa i, när vi skulle till skolan. Två små rum å kök. Lyset var fotogen . Vattnet kom från Märsjöbäcken som rann bredvid

Nu skaffades en häst som hette Snoppa och en ko som hette Debora från Trummelsberg. Snoppa blev inte så gammal. Hon blev dålig och måste slaktas.

Då började prästen att gå runt med en lista hos alla grannar i Väster Våla. Han fick ihop 700 kr till hjälp till en ny häst som hette Jonas. Han var snäll å go. Så köpte de en ko från prästbostället som hette Gullan. Den lärde jag mig mjölka, för hon var så snäll att öva sig att mjölka på.

På hösten fick vi vara med i skogen och dra ris, som far skulle ha till milorna. Vi fick även hjälpa till med utrivningen av milorna. Då fick farmor ock jag bära vatten.

Så har jag varit med och vaktat på kolbotten efter utrivningen. Då fick vi vara på kolbotten och titta till så att kolen inte började brinna

Att ligga i kolarkojan och elda i kaminen, titta på fotogenlampan som brann i taket. Det var lite spännande och så knäppte det i kolen. Vi trodde att det spökade runt kolbotten när natten var mörk. Bara stjärnorna som lyste eller ibland snöade det ordentligt.

En till sex eller sju milor som kolades till jul var vanligt.

När far var i skogen så måste vi barn hjälpa till med lite av varje hemma. Bära vatten till hästen och korna. Det var en lång backe från bäcken till lagården. Hjälpa till med mjölkningen och bära in ved.

På kvällen var det att läsa läxor. Ett ljus stod på bordet, så en brasa i kakelugnen. Det var mysigt.

Vi låg i en liten kammare vi fyra barn. Två i varje säng, det gick bra. När vi lagt oss läste mamma någon berättelse av "Kalle i Dalen" ibland

Till julen brukade far grädda och mamma bakade kakor. Det var väl inte så många. Hon brukade ta undan ca.3 hg vetedeg när hon bakade och så tog hon lika mycket smör å kavlade ut det. Sedan gjorde hon runda kakor med hål i. Det hände på kvällen när vi hade lagt oss så att de fick vara ensamma.

Till jul bytte mamma halm i madrasserna. Det var ljuvligt att ligga på ny halm, då låg man högt. Vad skönt vi sov

Julen var en högtid. Någon skinka hade vi aldrig. Mamma kokade en bit fläsk. Sen fanns det hemgjord korv sylta å mycket annan god mat som vi alla tyckte om. Julgran hade vi med lite små saker som vi gjorde. Papperskarameller levande ljus och lite glitter. Julklappar var det smått om. Vi var nog lika glada för lite extra blev det ju. Apelsiner minns jag inte att vi fick som barn. Men äpplen hade farmor och farfar.

Vi var nog villiga att hjälpa till med alla göromål. Bära vatten åt korna och hästen. Bära in ved . Gå i vall med korna på sommaren. Hjälpa till att mjölka morgon och kväll.

Men vi fick också leka och bada på somrarna . Märsjön låg bara en liten bit från oss där vi bodde. När far visslade , då sprang vi hem. För då visste vi att det var något som vi måste göra. Dra slipsten var inget roligt göra. En plåga när det gällde kniven till slättermaskinen.

När slättern började fick vi vara med och hjälpa till. Räfsa kring backar och diken.